

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1971-1972.

3 FEBRUARI 1972.

Voorstel van wet tot wijziging van het koninklijk besluit n° 49 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen.

TOELICHTING

Artikel 3 van het koninklijk besluit n° 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen bepaalt wat volgt :

« Artikel 3. — De gedeeltelijk werkloze die werkloosheidsuitkeringen geniet bij toepassing van de werkloosheidsregeling heeft recht op de gezinsbijslag onder de voorwaarden, volgens de modaliteiten en tegen de bedragen bepaald bij de gecoördineerde wetten, voor de werkloosheidsdagen waarvoor hij uitkering geniet, behalve indien hij zelf op een andere grond krachtens diezelfde wetten daarop aanspraak kan maken.

» Dit is eveneens het geval met de door omstandigheden onafhankelijk van zijn wil gedeeltelijk werkloze voor de werkloosheidsdagen waarvoor hij geen uitkering geniet, op voorwaarde :

» 1. dat hij de door de Koning te bepalen controleverplichtingen naleeft;

» 2. dat hij geen zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent die hem uitsluit van de werkloosheidsuitkering en die zijn verzekeringsplicht krachtens de wet van 10 juni 1937 tot uitbreiding van de kindertoeslagen tot de werkgevers en tot de niet-loontrekkenden tot gevolg heeft of die krachtens genoemde wet een recht op kinderbijslag opent. »

De werknemer die ingevolge omstandigheden onafhankelijk van zijn wil gedeeltelijk werkloos wordt, verliest dus

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1971-1972.

3 FEVRIER 1972.

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 49 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs.

DEVELOPPEMENTS

L'article 3 de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs contient les dispositions suivantes :

« Article 3. — Le chômeur partiel bénéficiant de l'allocation de chômage en application de la réglementation en matière de chômage a droit aux prestations familiales dans les conditions, selon les modalités et aux taux prévus par les lois coordonnées, pour les journées de chômage indemnisées, sauf s'il peut les réclamer lui-même à un autre titre en vertu de ces mêmes lois.

» Il en est de même du chômeur partiel par suite de circonstances indépendantes de sa volonté pour les journées de chômage non indemnisées, à condition :

» 1. qu'il se soumette aux obligations de contrôle à déterminer par le Roi;

» 2. qu'il n'exerce aucune activité professionnelle indépendante l'excluant du bénéfice de l'allocation de chômage et donnant lieu à assujettissement à la loi du 10 juin 1937 qui étend les allocations familiales aux employeurs et aux non-salariés ou bien ouvrant un droit aux allocations familiales en vertu de ladite loi. »

Le travailleur qui devient chômeur partiel par suite de circonstances indépendantes de sa volonté, perd donc tout

alle recht op uitkering van gezinsbijslag indien hij de controleverplichtingen niet naleeft, d.w.z. indien hij de reglementering overtreedt.

Aan de andere kant voert het koninklijk besluit n° 48 van 24 oktober 1967 betreffende de toekenning van gezinsbijslag aan de gedetineerden een regeling in die, vergeleken met die welke toepasselijk is op de werkloze, die een overtreding tegen de reglementering begaat, veel gunstiger is.

Artikel 2 van dit besluit luidt immers als volgt :

« Artikel 2. — De gedetineerde aan wie de dag waarop hij van zijn vrijheid wordt beroofd, gezinsbijslag wordt of had kunnen worden toegekend hetzij bij toepassing van de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen, hetzij tegen bedragen en onder voorwaarden welke ten minste even gunstig zijn als degene waarin bij de kinderbijslagregeling wordt voorzien, heeft recht op de gezinsbijslag tegen de bedragen en onder de voorwaarden bepaald hetzij bij de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen, hetzij bij de kinderbijslagregeling voor werknemers. »

Het is toch niet normaal dat een gedetineerde werkloze gunstiger behandeld wordt dan een geschorste werkloze. Men verliese daarbij niet uit het oog dat, volgens artikel 1 van het besluit n° 48 zelf, onder gedetineerde wordt verstaan : « de persoon beroofd van zijn vrijheid krachtens een veroordeling, een maatregel van voorlopige hechtenis of een beslissing genomen bij toepassing van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen en de gewoontemisdadigers of van de wet van 27 november 1891 tot beteugeling der landloperij en der bedelarij. »

Derhalve strekt dit voorstel ertoe deze ongelijke behandeling op te heffen door de voorwaarde gesteld in het tweede lid, 1°, van artikel 3 van het koninklijk besluit n° 49 te doen vervallen.

C. HEYLEN.

**

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL.

Artikel 3 van het koninklijk besluit n° 49, van 24 oktober 1967, betreffende de gezinsbijslag voor werklozen wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Artikel 3. — De toevallig, gedeeltelijk of volledig werkloze die werkloosheidsuitkeringen geniet bij toepassing van de werkloosheidsregeling heeft recht op de gezinsbijslag onder de voorwaarden, volgens de modaliteiten en tegen de bedragen bepaald bij de gecoördineerde wetten, voor de werkloosheidsdagen waarvoor hij uitkering geniet, behalve indien hij zelf op een andere grond krachtens diezelfde wetten daarop aanspraak kan maken.

droit aux prestations familiales s'il ne se soumet pas aux obligations de contrôle, autrement dit s'il enfreint la réglementation.

D'autre part, l'arrêté royal n° 48 du 24 octobre 1967 relatif à l'octroi des prestations familiales aux détenus instaure un régime beaucoup plus favorable que celui qui s'applique au chômeur qui enfreint la réglementation.

L'article 2 de cet arrêté est en effet rédigé comme suit :

« Article 2. — Le détenu à qui, le jour où il est privé de sa liberté, des prestations familiales sont ou auraient pu être attribuées soit en application du régime d'allocations familiales pour travailleurs indépendants, soit à des taux et conditions au moins aussi favorables que ceux qui sont prévus par le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés, a droit aux prestations familiales aux taux et conditions fixés soit par le régime d'allocations familiales pour travailleurs indépendants, soit par le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés. »

Il n'est cependant pas normal qu'un chômeur détenu bénéficie d'un traitement plus favorable qu'un chômeur privé du droit aux allocations. Il ne faut en outre pas perdre de vue qu'en vertu de l'article 1er de l'arrêté n° 48, on entend par détenu : « la personne privée de sa liberté en vertu d'une condamnation, d'une mesure de détention préventive ou d'une décision prise en vertu de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude ou de la loi du 27 novembre 1891 pour la répression du vagabondage et de la mendicité. »

La présente proposition tend d'ailleurs à éliminer cette différence de traitement en supprimant la condition prévue au 2e alinéa, 1°, de l'article 3 de l'arrêté royal n° 49.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 3 de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs est remplacé par les dispositions suivantes :

« Article 3. — Le chômeur accidentel, partiel ou complet bénéficiant de l'allocation de chômage en application de la réglementation en matière de chômage a droit aux prestations familiales dans les conditions, selon les modalités et aux taux prévus par les lois coordonnées, pour les journées de chômage indemnisées, sauf s'il peut les réclamer lui-même à un autre titre en vertu de ces mêmes lois.

» Dit is eveneens het geval met de toevallig, gedeeltelijk of volledig werkloze voor de periode gedurende welke hij (of zij) van werkloosheidsvergoeding is uitgesloten, op voorwaarde dat hij geen zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent die hem uitsluit van de werkloosheidsuitkering en die zijn verzekeringsplicht krachtens de wet van 10 juni 1937 tot uitbreiding van de kindertoeslagen tot de werkgevers en tot de niet-loontrekkenden tot gevolg heeft of die krachtens genoemde wet een recht op kinderbijslag opent. »

C. HEYLEN.

W. CLAEYS.

C. DE CLERCQ.

R. CONROTTE.

J. KEVERS.

» Il en est de même du chômeur accidentel, partiel ou complet pour la période durant laquelle il (ou elle) n'est pas indemnisé(e), à condition qu'il n'exerce aucune activité professionnelle indépendante excluant du bénéfice de l'allocation de chômage et donnant lieu à assujettissement à la loi du 10 juin 1937 qui étend les allocations familiales aux employeurs et aux non-salariés ou bien ouvrant un droit aux allocations familiales en vertu de ladite loi. »